

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU

IZ RUKE

Preko pošte

10-12-2020

predano za poštu obično-prep. dne. _____ 20 ____

POŠTA _____ R _____ Broj: Revt 444/2015-3

broj primjeraka _____ priloga _____

taksirano _____ KN _____ POTPIS _____

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Davorke Lukanović-Ivanišević predsjednice vijeća, mr. sc. Dražena Jakovine člana vijeća i suca izvjestitelja, Mirjane Magud članice vijeća, Ljiljane Hrastinski Jurčec članice vijeća i Goranke Barać-Ručević članice vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice Republike Hrvatske (OIB: 52634238587) koju zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Splitu, protiv tuženika Turist d.d. „u stečaju“ (OIB: 66403794882) iz Novalje, Trg Lože 1, kojeg zastupa punomoćnica Ana Šoštarec, odvjetnica u Zagrebu, uz sudjelovanje umješača na strani tuženika Hadria d.o.o. (OIB: 99530879287) iz Novalje, Trg Lože 1, radi utvrđenja prava vlasništva i brisanja zemljišnoknjižnog upisa, odlučujući o reviziji tužiteljice protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Pž-5344/14-3 od 28. srpnja 2015., kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1684/08 od 5. svibnja 2014., ispravljena rješenjem istoga suda i poslovnog broja od 19. listopada 2015., u sjednici održanoj 25. studenoga 2020.,

presudio je:

Odbija se revizija tužiteljice kao neosnovana.

Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadom troškova revizije.

Obrazloženje

Presudom suda prvoga stupnja odbijen je tužbeni zahtjev upravljen na utvrđenje vlasništva tužiteljice na nekretninama pobliže opisanim u izreci presude te na trpljenje upisa prava vlasništva u zemljišnoj knjizi na ime tužiteljice. Odlučeno je o troškovima postupka.

Presudom suda drugoga stupnja potvrđena je prvostupajnska presuda.

Protiv presude suda drugoga stupnja tužiteljica je podnijela reviziju na temelju odredbe čl. 382. st. 1. toč. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13 i 89/14 - dalje: ZPP) zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže preinačiti pobijanu presudu, odnosno ukinuti istu i predmet vratiti na ponovno suđenje. Traži trošak za sastav revizije.

U odgovoru na reviziju tuženik se istoj protivi i predlaže je odbaciti, odnosno odbiti.

Revizija nije osnovana.

U postupku pred sudom drugoga stupnja nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a. To iz razloga što je pobijana presuda posve jasna i razumljiva te sadrži razloge o svim odlučnim činjenicama. Isto tako ne postoji proturječnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržaju isprava i cjelokupne raspravne građe. Stoga se takav revizijski navod ukazuje neosnovanim.

U konkretnoj je pravnoj stvari predmet spora utvrđenje vlasništva tužiteljice na nekretninama pobliže označenim u izreci presude.

Nižestupanjski sudovi u bitnome utvrđuju da je prednik tuženika bio upisan kao nositelj prava upravljanja i korištenja na spornim nekretninama. Nadalje utvrđuju da je tuženik na temelju rješenja Trgovačkog suda u Karlovcu br. Tt-95/1560-2 od 16. veljače 1996. te rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju klasa:UP/I-943-01/07-05/98, Ur. br. 563-04-403/97-3 od 10. veljače 1997. upisao pravo vlasništva nad spornim nekretninama. Utvrđeno je i da su sporne nekretnine prodane u stečajnom postupku pravnom predniku umješaća.

Nižestupanjski sudovi zaključuju da je tuženik na temelju citiranog rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju, a sukladno odredbi čl. 42 st. 2. Zakona o privatizaciji („Narodne novine“ br. 21/96, 71/97 i 73/00, dalje: ZP) i odredbi čl. 360. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ br. 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 114/01, 76/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09 i 143/12, dalje: ZV) upisao pravo vlasništva nad spornim nekretninama.

Nadalje, nižestupanjski sudovi utvrđuju da je presudom Upravnog suda Republike Hrvatske posl. br. Us-5683/02 od 16. veljače 2006. poništeno rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju klasa: UP/I-943-06/02-01/14, ur. br. 563-03-02/07-2002-13 od 17. svibnja 2002. kojim je utvrđeno da su sa danom 22. ožujka 1996. predmetne nekretnine prenijete u vlasništvo tužiteljice na temelju odredbe čl. 47. ZP-a.

Slijedom toga zaključuju da tužiteljica nije postala vlasnicom spornih nekretnina ex lege ali niti na temelju odredbe čl. 6. Zakona o turističkom i ostalom građevinskom zemljištu neprocijenjenom u postupku pretvorbe i privatizacije („Narodne novine“ br. 92/10) zato što predmetne nekretnine nisu u režimu društvenog vlasništva od 1997. kada je uknjiženo pravo tuženika.

Tužiteljica revizijom prije svega iznosi svoje viđenje činjeničnog stanja pri čemu posebno osporava vjerodostojnost rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju ne temelju kojeg je u zemljišne knjige upisan tuženik. Valja joj, prije svega odgovoriti da se revizija ne može utemeljiti na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju jer to nije razlog za podnošenje revizije. Pored toga, valja i odgovoriti da tijekom postupka nije dokazala, a niti dokazivala da bi navedeno rješenje bila krivotvorina. Naime, ako se postavi sumnja na krivotvorinu određene isprave onda bi prije svega bilo potrebno podnijeti kaznenu prijavu što ovdje nije učinjeno. Osim toga, bilo bi potrebno predložiti izvođenje dokaza saslušanjem

osobe koja je rješenje potpisala što isto tako nije predloženo. U takvoj situaciji su sudovi nižeg stupnja, protivno navodima revizije, posve pravilno zaključili da tužiteljica navode o krivotvorini nije dokazala. To neovisno o tome što je doista začuđujuće da jedno državno tijelo donosi dva različita rješenja koja potpisuje ista osoba. No, u parničnom je postupku prevladavajuće načelo formalne istine, pa u skladu s time tužiteljica nije dokazala svoje navode.

Stoga je materijalno pravo iz gore navedenih odredaba posve pravilno primijenjeno radi čega se takav revizijski navod ukazuje neosnovanim, pa je reviziju trebalo odbiti (čl. 393. ZPP-a) i odlučiti kao u izreci.

Kako tužiteljica s revizijom nije uspjela, tako je valjalo odbiti njezin zahtjev za naknadom troška (čl. 155. st. 1. ZPP-a).

Zagreb, 25. studenoga 2020.

Predsjednica vijeća:
Davorka Lukanović-Ivanišević, v.r.

ZA TOČNOST OTPRAVKA

Ovlašteni službenik
Voditelj Pisarnice za prijem i otpremu

Mirko Paša

